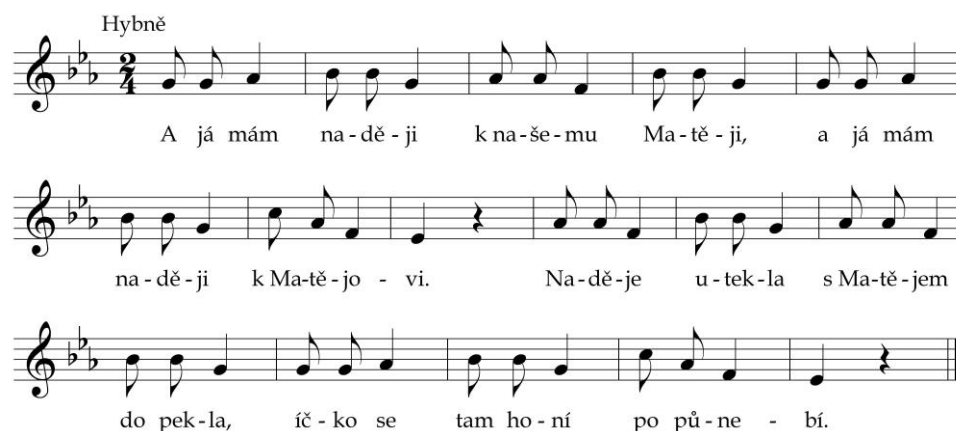

POVINNÉ PÍSNĚ PODLE KATEGORIÍ – 2023

1. kategorie: A já mám naději

Hybně

A já mám na-dě-ji k na-še-mu Ma-tě-ji, a já mám
na-dě-ji k Ma-tě-jo-vi. Na-dě-je u-tek-la s Ma-tě-jem
do pek-la, íč-ko se tam ho-ní po pů-ne-bí.

1.
A já mám naději k našemu Matěji,
a já mám naději k Matějovi.
Naděje utekla s Matějem do pekla,
íčko se tam honí po půnebí.

2.
Nic nedbám, jen když mám pod vokny stromeček,
nic nedbám jen když mám pod vokny strom.
Sou na něm jablíčka pro mýho Pepíčka,
sou dobrý, sou sladký, sou jako med.

íčko = (nář.) nyní; půnebí = (nář.) půda

Z Berounska a Domažlicka, zapsali Karel Jaromír Erben [před 1862] a Jindřich Jindřich [před 1927].

K. J. Erben: *Nápěvy Prostonárodních písní českých*. Praha 1862, č. 18, s. 4; (2. sloka) J. Jindřich: *Chodský zpěvník*. Domažlice 1947, č. 76, s. 76–77.

2. kategorie: Tázala se kočka kočky

Zdrženlivě

Tá-za-la se koč-ka koč-ky, má-li ko-cour pa-zou-ry:
Jak jsi sta-rá, tak jsi hlou-pá, jak by lí-zal do d'ou-ry?

1.
Tázala se kočka kočky,
má-li kocour pazoury:
Jak jsi stará, tak jsi hloupá,
jak by lízal do důry?

2.
Tázala se kočka kočky,
má-li kocour kořata:
Jak jsi stará, tak jsi hloupá,
vždyť je to náš pantáta!

3.
Vdávala se stará bába,
vdávala se babice,
měla sukni roztrhanou
a bez nártů střevíce.

Z Berounska a Kouřimska, zapsal Karel Jaromír Erben [před 1862].

K. J. Erben: *Nápěvy Prostonárodních písní českých*. Praha 1862, č. 674, s. 164; *Prostonárodní české písně a říkadla*. Praha 1894, č. 103, s. 376; (3. sloka) č. 187, s. 351.

3. kategorie: Žni, můj srpečku

Mírně

Žni, můj sr - peč - ku zla - tič - ký, na - žni ko - nič - kům
tra - vič - ky. Ko - nič - ky bí - lé až na dvě mí - le
šla - pa - ly s mi - lým chod - nič - ky.

1.

Žni, můj srpečku zlatičký,
nažni koníčkům travičky.
Koničky bílé až na dvě míle
šlapaly s milým chodníčky.

2.

Žni, můj srpečku k posledou,
však zejtra už mě odvezou.
Koničky bílé až na dvě míle
s veselou svatbou pojedou.

míle = stará délková jednotka pro větší vzdálenosti (v různých zemích a dobách různé délky); česká míle cca 7,6 km;

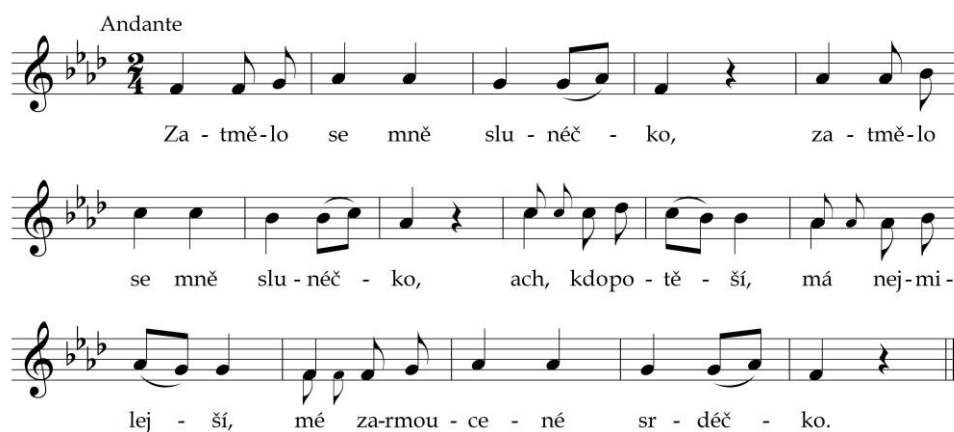
k posledou = (nář.) naposled

Z Prácheňska a Blat, zaznamenali Karel Jaromír Erben [před 1862] a Lubomír Soukup [před 1976].

K. J. Erben: *Prostonárodní české písně a říkadla*. Praha 1894, č. 6, s. 290 (text). L. Soukup: *LP Antologie jihočeské lidové hudby*. Praha 1976, č. 29 (nápěv).

4. kategorie: Zatmělo se mně slunéčko

Andante

Za - tmě - lo se mně slu - něč - ko, za - tmě - lo
se mně slu - něč - ko, ach, kdopo - tě - ší, má nej - mi -
lej - ší, mé za - rmou - ce - né sr - děč - ko.

1.

Zatmělo se mně slunéčko,
ach, kdo potěší, má nejmilejší,
mé zarmoucené srdéčko.

2.

Zatmělo se mně ze všech stran,
že mnoho falešných a málo upřímných,
že mnoho falešných lidí mám.

3.

Nemohu nikam vyjít,
aby mne nemohli ti lidé falešní,
aby mne nemohli souditi.

4.

Sudťe, ach, sudťe, jak sluší,
zaplať vám to Pánbůh, vy lidé falešní,
zaplať vám to Pánbůh na duši.

Z Prácheňska, zapsal Karel Jaromír Erben [před 1862].

K. J. Erben: *Nápěvy Prostonárodních písní českých*. Praha 1862, č. 776, s. 196; *Prostonárodní české písně a říkadla*. Praha 1894, č. 344, s. 183–184.